

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **T. L. A. T.**, zastoupené Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2016, č. j. OAM-133/ZA-ZA11-HA11-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 2. 2017, č. j. 60 Az 37/2016 – 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 14. 11. 2016, č. j. OAM-133/ZA-ZA11-HA11-2016, neudělil žalobkyni mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Plzni, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. Krajský soud opřel závěr o nedůvodnosti žaloby o zjištění vyplývající ze správního spisu: žalobkyně pobývá na území České republiky od roku 2011, kdy získala povolení k pobytu na 1 rok za účelem sloučení rodiny s manželem. Poté neúspěšně žádala o povolení k pobytu za účelem podnikání. Platnost posledního víza opravňujícího ji k pobytu na území ČR skončila v únoru 2016. Žalobkyně odmítá návrat do země původu z důvodu nesplacených dluhů a s tím spojené obavy z ohrožení života ze strany věřitelů. Dále vyjádřila obavu, že by ve Vietnamu nenalezla práci a neměla kde bydlet.

[3] Krajský soud zdůraznil, že žaloba obsahovala převážně obecná tvrzení o porušení zákona. Obavy vyjádřené žalobkyní byly pouze hypotetické. Soud se ztotožnil

s žalovaným, že nelze *a priori* předpokládat, že by státní orgány neposkytly žalobkyni ochranu proti vymahačům dluhů. Ekonomické a rodinné důvody a snaha o legalizaci pobytu, o něž žalobkyně opřela svou žádost, nemohly být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Námitky proti neudělení humanitárního azylu byly zcela nekonkrétní. Žalovaný se s tvrzeními žalobkyně podle krajského soudu dostatečně vypořádal. K tvrzení o splnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu, krajský soud poznamenal, že žalobkyně neuvedla žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by nemohla realizovat soukromý a rodinný život ve Vietnamu. Manžel žalobkyně je státním příslušníkem Vietnamu a ve Vietnamu pobývá i jejich společný nezletilý syn.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobkyně (stěžovatelka) brojila proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Kasační stížnost je podle stěžovatelky přijatelná, neboť se krajský soud odklonil od ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu v otázce posouzení intenzity odůvodněného strachu z pronásledování podle § 12 písm. b) zákona o azylu a v otázce požadované intenzity a důkazního břemene ve vztahu k nebezpečí vážné újmy podle § 14a téhož zákona.

[6] Stěžovatelka namítla, že se krajský soud dostatečně nevypořádal s žalobními námitkami a prakticky pouze převzal argumentaci žalovaného. Hlavní byla přitom námitka, že žalovaný nezjistil skutečný stav věci bez důvodných pochybností, a proto nesprávně dospěl k závěru o nenaplnění podmínek pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Krajský soud pochybil, pokud aproboval nepřezkoumatelné a nezákonné rozhodnutí žalovaného.

[7] Krajský soud se nesprávně vypořádal také s námitkou týkající se humanitárního azylu. Žalovaný vybočil z mezí správního uvážení, neboť stěžovatelka sdělila ve správním řízení vážné důvody, které ospravedlňují udělení uvedeného typu azylu. V této souvislosti stěžovatelka citovala několik rozsudků Nejvyššího správního soudu vztahujících se k podmínkám pro udělení humanitárního azylu a následnému soudnímu přezkumu. Žalovaný požadavkům stanoveným judikaturou nedostál, proto měl krajský soud jeho rozhodnutí zrušit.

[8] Podle stěžovatelky krajský soud nesprávně vypořádal námitku směřující proti neudělení azylu podle § 12 zákona o azylu. Ze všeho, co bylo v rámci správního řízení zjištěno, jednoznačně vyplývá, že stěžovatelka má odůvodněný strach z pronásledování ze strany vymahačů dluhů v zemi původu. Ve správním řízení vyšlo dostatečně najevo, že státní orgány ji nebudou schopny ochránit před vydíráním. Navzdory shromážděným zprávám a důvěryhodným a logickým tvrzením stěžovatelky žalovaný „poměrně nepochopitelně“ dospěl k závěru o nesplnění podmínek pro udělení azylu. Krajský soud měl proto rozhodnutí žalovaného zrušit pro nezákonnost.

[9] Závěrem stěžovatelka namítla, že krajský soud nesprávně posoudil námitku, podle níž se žalovaný v rozporu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu nezabýval možností udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu. Podle této judikatury nelze *a priori* uzavřít, že k rozporu s mezinárodními závazky nemůže dojít v důsledku nepřiměřeného zásahu do soukromého a rodinného života žadatele o mezinárodní ochranu.

[10] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na napadené rozhodnutí a správní spis.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[11] Kasační stížnost je přípustná. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je ovšem také její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti a demonstrativním výčtem jejich typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39, č. 933/2006 Sb. NSS, na jehož odůvodnění na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[12] S ohledem na obsah spisu a z něj vyplývající skutková zjištění Nejvyšší správní soud neshledal přesah vlastních zájmů stěžovatelky ani zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do jejího hmotněprávního postavení. Soud neshledal ani tvrzenou nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu pro nedostatek důvodů. K podmínkám, které je třeba kumulativně splnit pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 nebo § 14a zákona o azylu, se soud již podrobně vyjádřil např. v rozsudcích ze dne 28. 11. 2008, č. j. 5 Azs 46/2008 – 71, či ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008 – 62, a to včetně podmínek, které je třeba splnit, pokud je tvrzeným původcem pronásledování nestátní subjekt (např. rozsudky ze dne 16. 9. 2008, č. j. 3 Azs 48/2007 – 57, ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008 – 70, č. 1749/2009 Sb. NSS, nebo výše uvedený rozsudek č. j. 5 Azs 50/2008 – 62). Z tvrzení stěžovatelky a obsahu spisu soud považuje za nepochybné, že stěžovatelka tyto podmínky nesplňuje.

[13] Nejvyšší správní soud se také opakovaně vyjádřil k výjimečným okolnostem, za nichž by bylo možné shledat, že již pouhé vycestování cizince z území by mohlo porušit jeho právo na ochranu soukromého a rodinného života, a porušit tak § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu a čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod (viz např. rozsudky ze dne 28. 11. 2008, č. j. 5 Azs 46/2008 – 71, či ze dne 8. 6. 2011, č. j. 2 Azs 8/2011 – 55). Stěžovatelka i její manžel jsou státními příslušníky Vietnamu. Kasační stížnost manžela stěžovatelky ve věci mezinárodní ochrany Nejvyšší správní soud odmítl pro nepřijatelnost usnesením ze dne 24. 5. 2017, č. j. 6 Azs 82/2017 – 22. Jejich společný nezletilý syn v současné době žije ve Vietnamu s prarodiči. Článek 8 Úmluvy neukládá státu všeobecný závazek respektovat volbu osob, které nejsou jeho státními příslušníky, ohledně země jejich společného pobytu a umožnit jim přenést si jejich rodinný život na území daného státu. Z judikatury Evropského soudu pro lidská práva vyplývá, že podmínky pro použití

tzv. extraterritoriálního účinku čl. 8 Úmluvy jsou velmi přísné (viz např. rozsudek ze dne 6. 2. 2001, *Bensaid proti Spojenému království*, stížnost č. 44599/98, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2011, č. j. 9 Azs 7/2011 – 67, nebo ze dne 3. 7. 2015, č. j. 8 Azs 83/2015 – 30). Tyto výjimečné okolnosti nebyly v posuzované věci dány.

[14] Na udělení azylu z humanitárních důvodů podle § 14 téhož zákona není právní nárok a posouzení důvodů tvrzených žadatelem je otázkou správního uvážení žalovaného. Správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem (viz např. rozsudky ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 – 48, nebo ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 – 55). Nejvyšší správní soud neshledal, že by krajský soud vybočil z výše vytyčených mezí soudního přezkumu způsobem, který by mohl mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelky.

[15] Z výše uvedeného je zřejmé, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje na námitky stěžovatelky dostatečnou odpověď. Ostatně, stěžovatelka ani žádné konkrétní námitky neuplatnila. V žalobě i kasační stížnosti se omezila pouze na obecná tvrzení, která nebyla vztažena ke konkrétním skutkovým okolnostem. V této souvislosti lze proto odkázat na rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78, č. 2162/2011 Sb. NSS, podle kterého je žalobní bod způsobilý projednání v té míře obecnosti, v níž byl formulován. Tyto závěry platí obdobně i pro řízení o kasační stížnosti.

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[16] Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, proto ji odmítl pro nepřijatelnost podle § 104a s. ř. s.

[17] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. července 2017

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu